

Először szólalt meg a gyilkossággal gyanúsított **Krafft Szabó István**, aki a Hargita Népe Udvarhely szerkesztőségének juttatott el egy levelet. Krafft október elsején járt a csíkszeredai törvényszéken, ekkor hosszabbították meg újabb 30 nappal előzetes letartóztatását, amit egyébként Jilavan tölt, ahol **pszichiátriai kivizsgálás alatt áll.**

Levelében először az áldozat, Fekete Izabella, és közte levő kapcsolatot taglalja, kitér rá, hogy fél éve ismeri közelebbről, baráti kapcsolat fűzte hozzá. Említi, hogy érdeklődési körükben sok volt a közös, gyakran járták együtt a természetet és

sosem fordult meg a fejében, hogy bántsa a lányt.

Kitér arra, hogy néha pénzt is adott kölcsön Izabellának, amit szerinte a lány volt barátja úgy értelmezett, hogy ezért **szexuális szolgáltatásokat várt cserébe**, bár erről Krafft, elmondása szerint, egy nyomozótól értesült. Izabella egyébként családi barátnak számított, Krafft édesanyját is kezelte, az utóbbi időben István segített lakást keresni neki, ugyanis a lány szeretett volna függetlenedni és elköltözni otthonról.

A levél szerint azon az augusztusi hétfőn is azért indultak el, hogy **megmutassa Izabellának a kadicsfalvi részt**, ugyanis tudomása szerint egy család ingyen adott volna ki egy házat, amíg ők nyaralnak.

„Nos, a vád szerint Izabellával elindultunk Kadicsfalva irányába, nos, a tragédia helyszínig gyalogosan legrövidebb idő is minimum félóra kell. Nos, hogy, hogy nem, egy elhagyatott pajtához kerültünk vak sötétben. Aztán én egyet gondoltam és kerítettem egy drótkábelt és elkezdtem nyuvasztgatni Izabellát, majd aztán meg is szúrtam.

Ezzel nem értem be, beráncigálta, egy pajta hátsó részébe, ahol éppen egy ott levő matraccal letakartam és az éppen nálam levő benzinnel lelocsoltam, meggyújtottam és mint aki jól végezte dolgát, utána hazamentem. Másnap, mintha mi sem történt volna, mentem dolgozni.

Nos, ez a vád hihető verziója?

Azt nem árt figyelembe venni, hogy ha ez az eseménysorozat így megtörtént volna, ez mennyi időt vesz fel. Ugyanis én nem sokkal tíz után otthon voltam és még a Mol benzinkúthoz is bejártam és a feleségemmel is ott találkoztam. **Ez akkor hogy lehetséges, kérdem én?** – ír álláspontjáról a Hargita Népe Udvarhelyben megjelentetett levélben Krafft.

Levelében a gyanúsított hosszasan ír világnézetéről, mint megjegyzi „mielőtt pszichésen teljesen összeomolnék, még egy pár gondolatot leírok”. Kifejti, nem érti, milyen próbatétele, vagy játékeszköze az életnek vele ez a helyzet, amibe került.

Krafft megjegyzi, szerinte **nincs feltétel nélküli szeretet** és úgy véli, az életet értékelni kell és minden percét kihasználni.

Levele szerint „a rendőrök pusztán ellenszenvből, vagy a mielőbbi munkavégzés lezárásának indokaként kreáltak belőlem gyilkos, fokozva így is a meglévő súlyos tragédiát”.

Az írás záró sorai búcsúlevélbe illőek: „Nem a szabadság elvesztése az elviselhetetlen, hanem az, hogy akik tényleg ismertek, a családom, azok is elvesztették a hitet bennem, gyilkosnak fogadnak el, mert a gonoszság hatalomra tör és elvakít. Tehát gonosz ez a világ és csak az érvényesül, ki tud élni a gonoszság erejével. **Élek én is vele, és feladom az élethez való ragaszkodásom.**”